XLV.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende Anlæg og Drift af Jernbaner i Fyen og Jylland.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 4de Januar 1861.)

Under Udvalgets Forhandlinger har det viist sig, — hvad der allerede i Forveien har været Grund til at vente, — at med Hensyn til de vigtigste Punkter af det foreliggende Lovudkast kunne vi ikke forene os om fælles Indstillinger. Spørgsmaalet om Jernbaneanlæg i Kongeriget har imidlertid i flere Aar været Gjenstand for vidtløftige Forhandlinger i Folkethinget, og de fleste af Udvalgets Medlemmer have derved saa ofte havt Leilighed til at udtale deres Anskuelser, at vi troe nu at burde indskrænke os til at fremsætte vore Ændringsforslag til Lovudkastet og i faa Ord at angive de Grunde, der have bevæget os til at stille de vigtigste af dem.

Et Mindretal, H. Hage, har saavel af politiske og finantsielle Grunde som af Hensyn til det Udviklingstrin, hvorpaa Jylland for Tiden befinder sig, ikke ringe Betænkelighed ved at gaae ind paa nærværende Lovforslag; men da den Overeenskomst, hvorpaa Forslaget støtter sig, i det Hele er gunstig, og en Forkastelse af Forslaget sandsynligviis for en lang Fremtid vilde være en Opgivelse af Jernbaner, navnlig i Jylland, troer dette Mindretal dog at burde slutte sig til det gjorte Forslag. Hvad Linien angaaer, slutter dette Mindretal sig til Lovudkastet. Vel er det uheldigt, at Forbindelsen mellem Størstedelen af Jylland og Øerne derved bliver betydelig længere, end naar den saakaldte Østbane blev valgt, men paa den anden Side tale de Grunde, der kunne anføres imod en Østbane, stærkest imod Banestrækningen fra Snoghøi over Veile til Horsens. Den saakaldte Gudenaa-Bane skulde være en Fremtidsbane; men selv om alle de Forhaabninger, man knytter til den, opfyldes, vilde det finantsielle Tab ved at gaae den Vei efter al Sandsynlighed for en lang Aarrække være saa stort, at det turde virke afskrækkende. Alt hvad der kan siges imod denne Linie fremtræder med fordoblet Styrke, dersom man vælger Viborg til Centrum for Jernbanenettet, forkastende Aarhuus.

Nogle af Udvalgets Medlemmer, Fischer, Klee, Schovelin og Thune, lægge saa stor Vægt paa en hensigtsmæssig Forbindelse mellem Fyen og den største Deel af Nørrejylland, at vi ikke ansee en forøget Udgift af 480,000 Rd. for at være en for stor Opoffrelse, naar man derved kan bespare en Veilængde af 6 Miil for Befordringen af Personer og Gods. Vi foreslaae derfor, at der istedetfor Linien fra den slesvigske Grændse over Randbøl Hede til